

Eerste Boek van de Eerste Heren

Dit is van dezelfde tijd als het Boek van Sethantes, de Zoon van Jehovih, dat wil zeggen, zoals Sethantes de God van de hemel was, zo hadden in hetzelfde tijdsbestek zijn Heren het gezag over de aarde. En dit is hun boek, zoals het voorgaande Gods boek was.

HOOFDSTUK I

1. In het begin schiep God de hemelen van de aarde; en de Heer zorgde ervoor dat de mens rechtop liep. En de mens was naakt en schaamde zich niet; noch kende hij de zonde van de incest, maar hij woonde als de dieren van het veld.
2. En de Heer bracht de hemelse engelen bij de mens; aan zijn zijde namen zij gedaanten aan zoals die van de mens, met alle organen en eigenschappen van de stervelingen, want het was de tijd van de aarde dat zulke dingen gebeurden.
3. En het geschiedde dat er een nieuw ras op de aarde werd geboren, en zij werden I'hins genoemd, omdat zij verwekt waren door zowel de hemel als de aarde. Daardoor ontstond het gezegde: de aarde werd zwanger van de Heer.
4. En de naam van het eerste ras luidde ASU (Adam), want zij waren slechts uit de aarde; en de naam van het tweede ras was I'HIN (Abel), omdat zij in staat waren geestelijke dingen te leren.
5. En de Heer zei: Van al datgene wat op het oppervlak van de aarde leeft, of in de wateren daarvan, of in de lucht daarboven, en de levensadem ademt, heb ik slechts aan de mens de kennis van zijn Schepper gegeven.
6. En de Heer sprak tot de I'hins, door zijn engelen sprak hij tot hen en zei: Ga uw naaktheid bedekken, want het is Gods gebod.
7. En de I'hins werden bevreesd en kleedden zichzelf en zij waren niet langer naakt in het bijzijn van de Heer.
8. En de Heer gebood de engelen om hun gedaanten op te geven en niet meer als stervelingen te worden gezien. En dat gebeurde. En de Heer zei tegen ze: Omdat jullie leven voortgebracht, dat van vlees en bloed is, moeten jullie gedurende zes generaties diensten verrichten aan de mensen op het aardoppervlak. En zo was het.
9. En opdat de mens rechtop kan blijven lopen, moeten jullie hem de wet van incest leren, want de mens kan dit niet uit zichzelf te weten komen.
10. Ook zullen jullie de I'hins niet toestaan om bij Asu (Adam) te wonen, anders gaat zijn zaad in duisternis ten onder.
11. En zodoende werd de mens door de Heer geïnspireerd, en hij liep rechtop en gedijsde op de aarde.
12. Maar na een tijd werd de mens eigenwijs door zijn eigen mening en overtrad Gods geboden

13. En hij verdwaalde uit de hof van het paradijs en ging bij de Asu's wonen, en er werd een nieuw ras op de wereld geboren, genaamd DRUK (Kaïn), en zij hadden niet het licht van de Vader in zich, noch konden zij tot schaamte worden bewogen, noch tot hemelse dingen.

14. En de I'hins waren de Heer dankbaar, en ze brachten brandoffers. En ze zeiden tegen de Druks: Ga heen en offer aan de Heer, en hij zal jullie voorspoed schenken. Maar de Druks begrepen het niet; en zij overvielen de uitverkorenen van de Heer en doodden hen, links en rechts, en namen hun bezittingen.

15. En de Heer zei tegen de Druks: Omdat jullie je broeders hebben vermoord, moeten jullie de plaats van God verlaten; en opdat jullie tot de einden der aarde gekend zullen worden, plaats ik mijn teken op jullie.

16. En het teken van de Heer dat op de Druks lag was de schaduw van het bloed, hetgeen wordt uitgelegd als OORLOG.

17. En de Heer God zei: Door dit teken zullen de stammen van de Druks en hun afstammelingen bekend zijn tot het einde van de wereld.

18. En de vrouw, die hulpelozer was dan de man, schreeuwde het uit van angst en zei: O Heer, hoe zal ik baren voor u, en niet voor de zonen van de dood?

19. En de Heer zei: Omdat u in pijn gebaad hebt en toch mijn naam aanriep, zal ik voor u zijn als een schild en beschermer. Want ik zal ook een teken op de I'hins, mijn uitverkorenen plaatsen, zodat u zult weten wanneer zij bij u komen.

20. En de Heer gebood dat de mannelijke I'hins, oud en jong, besneden moesten worden, opdat de vrouw niet door de Druks zou kunnen worden misleid. En de I'hins besneden elkaar, oud en jong; want dit was het getuigenis van de Heer voor de vrouw, dat zaad uit hun zaad werd geboren voor het eeuwige leven.

21. En de Druks (Kaïn) trokken weg naar de wildernis en woonden bij de Asu's en bij elkaar.

22. En God zei: Ik zal een scheidslijn trekken tussen de stammen van de Druks en van de I'hins; en dit is de lijn die ik, de Heer God, tussen hen trek:

23. De I'hins zullen werken en zich kleden, en ik zal bij hen blijven; maar de Druks zullen in de wildernis zwerven en niet werken en zich niet kleden.

24. En zo gebeurde het.

HOOFDSTUK II

1. De tijd van Asu's verblijf (op de aarde) bedroeg achtduizend jaar; en zij leefden nog tweeduizend jaar na de tijd van de geboorte van de I'hins, hetgeen wil zeggen: Asu woonde gedurende zesduizend jaar op de aarde en had toen gemeenschap met Gods uitverkorenen, en leefde daarna nog tweeduizend jaar.

2. En Asu (Adam) verdween van de aardbodem.

3. En op de aarde bleven: het heilige volk, de I'hins; en het vleesetende volk, de Druks.
4. De I'hins waren blank en geel maar de Druks waren bruin en zwart; de I'hins waren klein en slank, maar de Druks waren lang en stevig.
5. Aangezien de Druks voordien niet aan God gehoorzaam waren, maar bij de Asu's gingen wonen, werd er een halfbloedras op de aarde geboren, genaamd Yak, hetgeen holbewoners betekent; en ze groeven holen in de grond zoals de dieren in het bos. En de Yaks liepen niet helemaal rechtop, maar gingen ook op handen en voeten.
6. God zei: Zie, omdat de Yaks niet kan worden geleerd dat incest misdadig is, zullen ze niet voor altijd op de aarde wonen. Zo zal het ook zijn met de Druks, behalve wanneer zij gemeenschap hebben met de I'hins, wier zaad voor het eeuwige leven wordt geboren. Maar voor de Druks en hun nakomelingen die uit de Yaks voortkomen, zal er een einde zijn, zowel in deze wereld als in de volgende.
7. En de armen van de Yaks waren lang en hun rug was gebogen en gekromd. En de Heer zei: Omdat zij de vrucht van incest zijn en niet tot spreken in staat, noch tot eeuwig leven in de hemel, zullen de I'hins dienaren van ze maken.
8. En opdat zij mijn uitverkorenen niet zullen kunnen verleiden om een vrucht tot vernietiging voort te brengen, moeten zij steriel worden gemaakt in mijn ogen. En de engelen van God leerden de I'hins om eunuchs van de Yaks te maken; de mannelijke en vrouwelijke Yaks werden door de I'hins tot eunuchs gemaakt en zij namen hen als dienaren.
9. En de Heer zei: De Yaks zullen de I'hins dienen, en voor hen bouwen en zaaien en oogsten. En zo gebeurde het.
10. De I'hins waren ertoe geneigd om alleen te leven, maar de Heer riep hen bijeen en zei: Kom, en ga in steden bij elkaar wonen. Want het is gepast dat jullie leven op de manier van mijn koninkrijken in de hemel.
11. Bouw daarom voor de Heer jullie God; en mijn engelen zullen bij jullie blijven, en jullie leren te zingen en te dansen voor de heerlijkheid van jullie Schepper.
12. En de mens bouwde voor de Heer en vestigde de eredienst op aarde, overeenkomstig het gebruik in de hemel.
13. Nu geschiedde het dat de Druks getuige waren van de ritens en ceremoniën van de uitverkorenen, maar zij namen er niet aan deel, en ook begrepen zij er de bedoeling niet van.
14. En God zei tegen de I'hins: Opdat jullie sommige van hen kunnen onderwijzen over de Heer jullie God, moeten jullie een beeltenis van mij bouwen in het bedehuis; in de gelijkenis van de mens moeten jullie het bouwen. En ik zal openbaren aan al degenen die in staat zijn tot eeuwig leven.
15. En de I'hins, mannen en vrouwen met hun dienaren, bouwden beelden van steen en klei en hout voor de Heer en plaatsten ze naast de offeraltaren.
16. En tijdens de eredienst kwamen de engelen van de Heer en namen bezit van de afgoden en ze spraken erdoor, met hoorbare stemmen spraken ze tot de stervelingen.
17. En de Druks ondervroegen de I'hins over de oorzaak daarvan. En de I'hins zeiden: Kijk eens, er

is een God in de hemel, en die is veel ijler dan de lucht. Hij was het die ons uit de duisternis voortbracht: hij spreekt in het beeld, zodat jullie zullen weten dat hij bij zijn volk woont.

18. De Druks zeiden: Wat zegt hij? De I'hins antwoordden en zeiden: Al wie er in geslaagd is om aan God te denken, is op de weg naar eeuwig leven.

19. De Druks vroegen verder en zeiden: Hoe kan een mens eeuwig leven? Kijk eens, jullie geloven en sterven ook!

20. De I'hins antwoordden: Zoals de stem van de Heer onzichtbaar is, maar machtig, zo is er een onzichtbare maar machtige geest in de mens en die zal nooit sterven, maar stijgt op in de hemel naar woningen die de Heer heeft gereedgemaakt.

21. En vele van de Druks overwogen deze dingen, en hun gedachten wekten hun zielen op, zodat zij erfgenamen voortbrachten voor de eeuwige verlossing.

22. En de Heer zei tegen de I'hins: Omdat jullie iets goeds hebben verricht, moeten jullie van huis gaan, langs de kanten van de weg en naar andere plaatsen, en afbeeldingen bouwen voor mij en wat bij mij behoort, en mijn engelen zullen gaven en tekenen en wonderen schenken.

23. En de I'hins voorzagen de wegen op de aarde van afgoden van steen en hout en klei, en de hemelse engelen daalden bij de afgoden omlaag en vestigden er hemelse koninkrijken omheen.

24. En zodra de mens dichtbij kwam en de naam van de Heer aanriep, was dit als een wachtwoord voor de engelen; en zij brachten wonderen tot stand en gaven de mens nog meer bewijzen betreffende het onzichtbare.

HOOFDSTUK III

1. En God gaf geboden aan de mens, opdat de aarde voor altijd een plaats van blijdschap zou zijn. En dit zijn de geboden van de Heer God, zoals ze in die dagen werden gegeven:

2. U zult de Heer uw God gedenken met geheel uw hart en geheel uw ziel.

3. U zult geen enkel mens, dier, vogel of kruipend wezen doden, want zij zijn van de Heer.

4. U zult muren rond uw steden bouwen, opdat er geen wild gedierte of slangen kunnen binnenkomen en u kwaad berokkenen. En als uw woonplaats in de wildernis is gelegen, zult u heuvels bouwen van hout en aarde om 's nachts op te slapen, opdat slangen en roofdieren u niet zullen lastigvallen.

5. De I'hins vroegen aan de Heer: Als we muren rond onze steden bouwen, hoe kunnen we er dan in en uit gaan? Hoe kunnen we onze oogsten van vruchten en noten en zaden van het veld bijeenbrengen? Hoe kunnen we op de heuvels komen, die we in de wildernis bouwen?

6. De Heer zei: Zie, mijn engelen zullen jullie leren om ladders te vervaardigen, en hoe ze te gebruiken. En wanneer jullie 's nachts de stad binnengaan, moeten jullie de ladders achter je ophalen; en als jullie 's morgens buitenkomen, moeten jullie de ladders weer neerlaten.

7. En Gods engelen leerden deze dingen aan de uitverkorenen, en de mens voorzag de steden van

ladders, en hij voorzag de heuvels eveneens van ladders; overeenkomstig Gods gebod geschieden deze dingen.

8. En de I'hins hadden voorspoed en verspreidden zich over het aardoppervlak; honderdduizenden steden en heuvels bouwden zij, en ze verheugden zich over de heerlijkheid van al het geschapene. Ook doodden zij geen mens, dier, vis, vogel of kruipend gedierte dat ademde om te leven.

9. En God zag dat de mens goed was en dankbaar in alle dingen; en God riep tot de engelen van de hemel en zei: Waarom zijn de I'hins goed? Want tot nog toe zijn zij onwetend!

10. En de engelen antwoordden: Omdat u tegen ons zei: Gaan jullie als beschermengelen en geef de mens in dat hij zonder kwaad leeft, hebben wij dit ook op de I'hins toegepast, hen dag en nacht beschermend en inspirerend.

11. God zei: Waarom toch, de I'hins bezitten geen eergevoel. Als zij niet leren om goed te zijn uit zichzelf, zullen zij zonder wijsheid in de hemel zijn. Daarom moeten jullie je een eindje terugtrekken, zodat de mens beproefd wordt op zijn zelfbeheersing.

12. En de engelen trokken zich een poosje terug van de I'hins. En nu gebeurde het dat zij in hun steden en op hun heuvels ruime voorraden voedsel en kleding voor de winter hadden aangelegd; maar de Druks volgden het voorbeeld van de I'hins niet, want de Druks bewaarden niets.

13. En toen de engelen zich een eindje verwijderd hadden kwamen er boze geesten naar de Druks toe en ze zeiden tegen hen: Kijk eens, het is winter en jullie hebben honger. Ga de ladders op en neem de voorraden van de I'hins in bezit.

14. En de Druks plunderden de I'hins; en de boze geesten kwamen ook over de I'hins, en vele van hen werden ertoe aangezet hun voorraden te verdedigen. En er ontstond oorlog, en het breidde zich rondom de hele aarde uit.

15. En de I'hins smeekten de Heer waarom God het toestond dat er kwaad over zijn uitverkorenen kwam.

16. En de Heer zei: Aangezien jullie in alle dingen van mij afhankelijk waren, hebben jullie jezelf niet ontwikkeld. Van nu af aan zal de mens leren om op eigen verantwoording het kwaad onder ogen te zien; anders zal hij niet de godheid in de hemel kunnen bereiken.

17. Twee entiteiten heeft uw Schepper u geschonken; datgene wat vlees is en datgene wat geest is. En het vlees zal aardse dingen begeren; maar de geest zal naar hemelse dingen verlangen.

18. Zie, toen de Druks u overvielen vanwege uw voorraden riep uw vlees uit: OORLOG, en uw volk viel.

19. Opnieuw ben ik tot u gekomen om u te verheffen; om u de inwonende geest te laten begrijpen. Dat is het, en niet het vlees, dat zal leren te zegevieren.

20. De I'hins zeiden: Ons volk is verstrooid en verdwenen; zullen zij zich niet met de Druks vermengen en zo de duisternis binnengaan?

21. De Heer zei: Zie, er waren Druks die iets geleerd hadden van de afbeeldingen; omdat uw volk nu verstrooid en verdwenen is zullen zij zich onder de Druks begeven en hen de wet van de incest en de naam van God leren, en zij zullen ook beginnen hun naaktheid te bedekken.

22. Aldus inspireerde de Heer andere mensen naast de I'hins om kleding te maken en te dragen, en zodoende droegen zij het.

23. En weer bracht de Heer de I'hins bijeen in behuizingen en steden, en hij zei tegen ze: Van nu af aan zult u op de aarde wonen als een toonbeeld van gerechtigheid. En uw broeders die zich vermengd hebben met de stammen van de duisternis zullen u niet langer lastigvallen, maar ze zullen uw verdedigers en beschermers zijn.

24. En er begon een nieuwe stam op de aarde te ontstaan; en zij werden I'HUANS genoemd, omdat zij halfbloeden waren van de Druks en de I'hins. De I'huans waren rood als koper; en zij waren langer en krachtiger dan welk ander volk ook op de hele wereld. En de Heer gebod de I'huans en hij zei:

25. Beschermen jullie de I'hins, het kleine volk, blank en geel; noem hen HET HEILIGE VOLK. Want jullie zijn uit hen afkomstig en jullie zijn evenzo van de Heer jullie God. En zo was het.

HOOFDSTUK IV

1. Rond die tijd begon de mens zijn lippen en tong te gebruiken om woorden uit te spreken, maar voordien sprak hij met de borstkas.

2. En de Heer sprak tot de I'hins en zei: Opdat het werk van de Heer uw God herdacht zal worden op aarde, zult u mij een steen bezorgen en ik zal hem graveren met mijn eigen hand, en hij zal Se'moin worden genoemd (zie eerste tablet, Boek van Saphah), omdat het een getuigenis zal zijn voor alle naties en volkeren op aarde, van de eerste geschreven taal op heel de wereld.

3. En de I'hins maakten een steen gereed en ze hieuwen hem vlak en polijstten hem; en de Heer kwam in de nacht omlaag en graveerde hem. En de Heer gaf uitleg; door zijn engelen leerde hij de I'hins de betekenis van de lettertekens die erop gegraveerd waren.

4. En de Heer zei: Ga naar alle steden in alle landen van de wereld, en zorg voor afschriften gelijk aan het tablet dat ik heb gegeven. Zo geschiedde het dat de hemelse engelen de I'hins inspireerden om tabletten te maken en te leren, opdat de eerste taal van de aarde (taal van Pan) bewaard zou blijven voor de rassen der mensen. En zo gebeurde het.

5. Nu gehoorzaamden de I'huans deels de Heer en deels de weg van het vlees, en zij werden strijders en vernietigers; toch deden zij de I'hins geen kwaad en ook stonden zij niet toe dat hen kwaad zou overkomen.

6. God had de I'hins geboden om eunuchs te maken van de Yaks, de gedrochten, en ze als dienaren te gebruiken; want de Heer zag dat de Yaks niet geschikt waren voor een eeuwig leven in de hemel.

7. Nu deden de I'huans met de Yaks hetzelfde, maar zij waren God ongehoorzaam doordat zij hun vijanden, die zij in de oorlog gevangennamen, steriliseerden. En hoewel ze zelf halfbloeden waren van de Druks, haatten zij niettemin de Druks en vervolgden hen met wraakzucht.

8. In die dagen was de gemiddelde verhouding van de mensenrassen als volgt: I'hins 100; I'huans 300; Druks 5000; Yaks 5000; en van de gedrochten die tussen mens en dier in stonden: 3000; maar van de laatste stierven er met elke generatie, want zij bezaten niet de kracht tot voortplanten onder

elkaar.

9. En God zag het vernietigingswerk verdergaan (de I'huans moordden rechts en links), en hij zond de I'hins om onder hen te prediken, en hij zei tegen de I'hins:

10. Dit moet u tegen de I'huans zeggen: Al wie levend geschapen is, dood hem niet, want het is het gebod van de Heer.

11. Want op het moment dat jullie het meeste succes hebben in het uitmoorden van je medemensen, bevolken jullie ook de hemel met wraakzuchtige geesten. En zij zullen naar jullie terugkeren, en zelfs de I'huans zullen zich tegen elkaar keren; zegt God.

12. Maar de I'huans begrepen het niet; ze geloofden het niet. En het geschiedde dat er een grote duisternis de aarde overdekte. En de mensen, behalve de weinige I'hins, gaven zich over aan verdorvenheid, al hun dagen.

13. En het volk van de Heer bad en predikte in de tempels, en de Heer en zijn hemelse scharen openbaarden zich aan hen; maar alle andere mensenrassen luisterden niet; ze wilden niet komen om van God te horen.

14. En de Heer werd moe van zijn werk, en hij riep zijn engelen bij zich en zei tegen ze: Zie, de mens op de aarde is zo ver van mijn wegen afgedwaald dat hij geen acht op mijn geboden wil slaan; hij kan mijn stem niet horen.

15. En uw werk is ook vergeefs. Daarom zullen we niet langer op de aarde blijven om te wachten tot de mens het kwaad dat in hem zit, heeft uitgeput.

16. Dus vertrokken de Heer en zijn engelscharen van de aarde. En er kwamen wolken boven het oppervlak van de aarde; de maan scheen niet meer en de zon was slechts als een rode, vurige kool; en de sterren stonden aan het firmament, zowel overdag als 's nachts.

17. De oogsten mislukten; de bomen leverden geen noten op, en de wortelen waarmee de mens zich voedde, hielden op met groeien.

18. En de gedochten, en de Yaks, en de Druks stierven, tientallen miljoenen van hen. En toch waren ze niet helemaal uitgestorven. Niettemin leden de I'huans minder, en de I'hins helemaal niet. Want de Heer had hen voordien geïnspireerd om voorbereid te zijn op de komende hongersnood.

19. En de Heer treurde om de aarde en de geslachten van de mensen: Ik richtte de mens op en wandelde aan zijn zijde, maar hij gleed uit en viel, zei de Heer. Ik vermaande hem, maar hij wilde niet luisteren. Ik toonde hem dat elk levend schepsel zijn eigen soort voortbrengt; maar hij begreep het niet, geloofde het niet; en hij woonde bij de dieren; viel lager dan al het andere.

EINDE VAN HET EERSTE BOEK VAN DE EERSTE HEREN